

Forfatter: Martensen, Hans Lassen

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1863-07-29)

Citation: Martensen, Hans Lassen: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1863-07-29)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schönbergs Forlag, s. 135. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020041.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Martensen til Laub
Udby ved Holbæk, 29. Juli 1863

Hjertelig Tak, kjære Biskop Laub, for Deres Brev, som jeg besvarer med disse Linier, der skrives i Hast, paa Visitats. — —

Hvad De skriver om Christianis Optræden paa Landemodet, er jo mærkeligt. At Kragballe ikke kunde faae s. 136 Ordet, var jo fuldkomment i sin Orden, og det Modsatte vilde have været en Uorden. — — Christiani besøgte mig for nogen Tid siden i Kbhvn. (før Landemodet), fandt, at jeg havde taget for haardt paa ham i min Tale, og da jeg sagde, at jeg nu var aldeles tilfreds efter hans sidste Erklæring, yttrede han, at han ikke vilde have denne betragtet som en Retractation, men kun som et Supplement. Jeg yttrede, at det var mig det Samme, hvad han kaldte det. Forøvrigt skiltes vi i al Venlighed.

Denne Inspirationsstrid maa formeentligen betragtes som afsluttet, da Vedkommende have retracteret. Derimod staae de andre store og gamle Punkter tilbage: Ordet af Herrens egen Mund, Skriftens skjæve Stilling til Symbolet, Gudsordet til os. Vistnok ere disse Punkter mange Gange drøftede, men jeg troer næsten, at man uden at skye Gjentagelsen bør tage dem op paany, thi Eensidigheden bliver dog crassere og crassere. Grundtvigs Artikel om Lysordet og Livsordet *) synes at opfordre dertil. Trandberg er da udtraadt, og det Haab, jeg forrige Sommer nærede, blev saaledes skuffet. I en vis Henseende er det godt, at det er kommet til et klart Forhold, men for Trandberg gjør det mig ondt. — —

Gid jeg snart maatte høre, at Alt staaer sig vel i Deres Huus!

Deres af Hjertet hengivne

H. Martensen.